

Fleertallets Forslag under Nr. 13. Det maa erkjendes, at dette Forslag er meget mindre farligt end det, der er stillet af det andet Mindretal, idet det nemlig vil sees, at det kun gaaer ud paa, at Indskrænkningen skal falde bort i det Tilfælde, at Salg finder Sted til Kjøbenhavn's Commune. Jeg kan godt forstaae, at de ærede Medlemmer, som fastholde den Anstuelse om Servituten, som blev gjort gjældende i forrige Møde, kunne føle sig en heel Deel lindrede ved denne Tanke, men jeg skal dog tillade mig at gjøre de Herrer opmærksom paa, at det godt kunde være, at den ikke fik den praktiske Betydning, som de have tænkt sig; dersom de ikke have studeret sig meget dybt ind i Sagen, have de maaskee ikke seet dette. Dersom nemlig denne Lov bliver vedtagen, saaledes som Udvalget har foreslaaet, vil der gaae et Par Aar, i hvilke der vil finde Forhandlinger Sted mellem Finantsministeren, eller Krigsministeren, eller hvem det nu bliver, og Communalbestyrelsen. Finantsministeren, som aabenbart maa faae en bethdelig Indflydelse paa den finantsielle Side af Sagen, vil da gjøre følgende Betragtning gjældende: Jeg har to Ting at sælge, for det Første Servituten, og for det Andet Terrainet, og jeg vil stræbe efter at komme til en rimelig Ansættelse af begge disse Ting. Skulle de sælges til Communen, maa jeg altsaa forlange, at den skal betale mig dem begge, thi ellers kan jeg ikke staae mig ved at sælge dem. Communen vil paa den anden Side sige: Vi kjøbe kun Grunden, og altsaa kunne vi ikke give nogen Erstatning for Servituten, som ikke er os til den allerminste Nytte, men kun til Nytte for disse enkelte private Grundeiere. Resultatet vil derfor sandsynligviis blive, at Underhandlingerne strande paa dette Punkt, medmindre Communen — og det ærede Medlem har maaskee havt den Tanke bagved — skulde vilde sige til disse private Grundeiere: Vi kunne gjøre en Handel, og I faae derved Eder's Hyggefrihed overladt uden Videre, men I maae da virkelig ogsaa finde Eder i at gjøre nogle Offre (Ordføreren: Det staaer i Betænkningen!). Ja, jeg kan da altsaa faa meget mere sige, at det er det ærede Medlems Mening. De private Grundeiere skulle

da gjøre nogle Offre, for at Salget kan komme istand, men disse Offre kunne maaskee let blive ikke saa lidt større, end hvad Afsløsningssummen vilde være; man kan ikke vide, hvor store de vilde være, men, mine Herrer, jeg kan ikke nægte, at det stiller sig for mig, som om dette i praktisk Henseende let vilde forvolde, at Sagen ikke blev til Noget. Det vil sees, at Communen ikke vil kunne tvinge en eneste Mand til at erklære sig villig til at bidrage Noget til denne Kjøbesum; men den maa underhandle med hver Enkelt, og hver Enkelt maa være villig til at give det, som Communen finder nødvendigt. Der fordres altsaa, at alle disse Grundeiere skulle være enige, eller i alt Fald et saa stort Fleertal af dem, at man kan overse, at enkelte ere gjenstridige, men jeg troer, at Erfaringen har lært os, at dette er et meget vanffeligt Punkt at komme ud over. Den praktiske Følge af dette Forslags Vedtagelse vil derfor vistnok være, enten, at Grundeierne alligevel komme til at betale for Afsløsningen — maaskee Mere, maaskee Mindre, det skal jeg ikke afgjøre — eller at hele den Tanke, hvortil man har sat sin Lid, nemlig at Kjøbenhavn's Commune vilde kjøbe Terrainet, falder til Jorden. Jeg tilstaaer, at jeg overhovedet ikke har noget meget stærkt Haab om, at Communen vil indlade sig paa hele denne Sag; jeg har mine store Tvivl i denne Henseende, og det, uagtet jeg erkjender de gode Egenstaber hos Communalbestyrelsen, som den ærede Ordfører i sidste Møde saa veltalende fremsatte for os, thi jeg erkjender tillige, at det er en meget vigtig Sag for Communen, hvorfor det er Communalbestyrelsens Pligt at tage den under den aller alvorligste Overveielse og vel at see sig for, inden den engagerer saa store Capitaler. Jeg troer, at der derved vilde indvindes et umaadeligt stort Gode for Communen, saaledes at man vel endog maatte overveie, om man ikke skulde give Mere end den egentlige Pengeværdi, blandt Andet, fordi det visstnok er af en uhyre Værdi for en By som Kjøbenhavn at blive fri for at være en Fæstning, men, uagtet der altsaa vilde kunne være stærk Tilskyndelse dertil, er det dog paa den anden Side et Anliggende af saa stor finantsiel Betydning, at jeg er over-